

KAĶĪTIS, PELĪTE UN MARSIEŠA KNĀBIS

(divspēle)

darbojas:

Aktrise un Pelīte

Aktieris un Kaķītis

1. epizode

Aktrise. Nu? Kā krāšosim?

Aktieris. Es domāju tā – griestus – zaļus... grīdu – rozā... sienas – strīpainas!

Aktrise. Sarkanās ar zilām strīpām vai dzeltenās ar lillām strīpām?

Aktieris. Melnās... ar oranžām...

Aktrise. Labi... es ņemu krāsu bundžas – tu velc laukā pindzeles...

Aktieris. Jā... bet te nekādu pindzeļu nav...

Aktrise. Un krāsu bundžu arī nav...

Aktieris. Mēs esam sajaukuši somas...

Aktrise. No krāsošanas šoreiz laikam nekas nesanāks...

Aktieris. Tā izskatās... Ko darīsim?

Aktrise. Bet tu paskaties, kādas te visādas interesantas mantas!... Varbūt uzspēlēsim teātri?

Aktieris. Varbūt... Vai gribat, bērni, lai mēs jums uzspēlējam teātri?

Aktrise. Bet mēs protam tikai blēņu izrādes spēlēt!

Aktieris. Vai jums patīk blēņu izrādes?

Aktrise. Labi – tad uzspēlēsim kādu izrādi par pelīti un kaķīti!

Aktieris. Labi – es būšu tā pele!

Aktrise. Un es – kaķis?

Aktieris. Protams. Jo šai pasakā ir tikai pele un kaķis. Ja es esmu pele, tad skaidrs, ka tev ir jābūt kaķim.

Aktrise. Bet ja nu es negribu būt kaķis?

- Aktieris.** Tev ir jāgrib, jo es pirmais pieteicos!
- Aktrise.** Nē – es gribu būt pele!
- Aktieris.** Nu labi – tad skaitīsimies!
- Aktrise.** Skaitīsimies!
- Aktieris.** Pī-pī-pī! un mur, mur, mur, pele te, bet kaķis tur
- Aktrise.** Es! Es esmu pele!
- Aktieris.** Nu labi – es tad būšu kaķis!

2. epizode

Kaķītis sēž savā mājā un dzied.

- Pelīte** (*ārpusē*). Pī, pī, pī!
- Kaķītis.** Kas tas bija?... (ieklausās) Nē, šķiet ka man tikai izklausījās... (*dzied tālāk*)
- Pelīte.** Pī, pī, pī!...
- Kaķītis.** Murr!... Liekas, ka atkal bija... Kas tas varētu būt?... Tas varētu būt vējš... Nu ja – vējš kustina kādu nokaltušu koku un tas čīkst – pīpīpī... (*dzied tālāk*)
- Pelīte.** Pī, pī, pī!!!...
- Kaķītis.** Murr!... Tas koks kaut kā ļoti uzmācīgi pīkst... Bet varbūt, ka tas nemaz nav koks?... Varbūt, ka tas ir sivēns?... Nu ja – vējš kustina sivēnu un tas pīkst – pīpīpī... Pag... bet sivēns taču nesaka pīpīpī... Sivēns saka kaut kā savādāk... Pag... kā nu tur bija?... Nu ja – sivēns taču saka – kvā, kvā, kvā!... Nē – kvā, kvā, kvā saka ezītis!...
- Pelīte.** Pī, pī, pī!
- Kaķītis.** Nē – jāiet paskatīties – kas tur īsti tā pīkst?!... Murr!... Bet ja nu tur pīkst lauva?!... Nu – ja tur pīkstēs lauva... tad es ātri noslēpšos cukurtraukā!... Ei!... Kas tur tā pīkst?!
- Pelīte.** Tā esmu es – pelīte...
- Kaķītis.** Ak pelīte?!... Bet es domāju, ka lauva... Ko tu gribi, pelīt?
- Pelīte.** Te ir tik šausmīgi auksts, pīpīpī!... Es esmu nosalusi kā pingvīns... Vai tu

neielaištu mani pasildīties?

Kaķītis. Laipni lūdzu, pingvīn!... Tas ir – es gribēju teikt – pelīt!... (*ielaiž pelīti*) Vai varu piedāvāt tēju?

Pelīte. Jā – es labprāt dzeru rabarberu tēju...

Kaķītis. Murr... Rabarberu tējas man diemžēl nav... Varu tev piedāvāt tikai dzelteno kurpjšņoru tēju...

Pelīte. Man gan labāk garšo zilo kurpjšņoru tēja... bet es esmu ar mieru dzert arī dzelteno!

Kaķītis. Nu tad lūdzu!

Pelīte. Paldies...

Kaķītis. Vai tev vēl tāls ceļš ejams, pelīt?

Pelīte. Nezinu, kaķīt... Meklēju kādu vietīņu kur apmesties... jo esmu palikusi bez mājām...

Kaķītis. Kā tad tā, pelīt?

Pelīte. Pī... bija man sava aliņa... ļoti jauka un silta... bet tad kādu dienu ieradās ļauna govs un padzina mani no aliņas...

Kaķītis. Kā – padzina?

Pelīte. Nu tā – ievācās ar saviem čemodāniem manā aliņā un teica, ka tagad viņa tur dzīvošot...

Kaķītis. Tad tev ir bijusi ļoti liela aliņa, pelīt?

Pelīte. Nē... pavisam maziņa...

Kaķītis. Murr!... Tad tā govs arī bija maziņa?

Pelīte. Jā... ļoti maziņa... un ļoti ļauna... un visu laiku kūkoja briesmīgā balsī kā dzeguze...

Kaķītis. Murr!... Bet vai zini ko, pelīt – man šitā ir jauka mājiņa... silta... un vienam kaut kā garlaicīgi... Varbūt paliec pie manis, ko?... Vietas pietiks abiem!

Pelīte. Labi, kaķīt – paldies tev!

3. epizode

Aktieris. Paklausies – vai tu esi pārliecināta, ka mēs visu pareizi runājam?

- Aktrise.** Es domāju, ka diezgan pareizi.
- Aktieris.** Bet kur tu esi redzējusi tik mazu govi, ka tā var ielīst peles aliņā? Un kāpēc viņa kūkoja kā dzeguze?
- Aktrise.** Kā dzeguze viņa kūkoja, lai būtu briesmīgāk... bet maziņa bija tāpēc, lai varētu ielīst aliņā...
- Aktieris.** Nu labi – bet no kurienes tad tā mazā govs uzradās?
- Aktrise.** Nu... viņa bija iznākusi no kūts nedaudz pastaigāties...
- Aktieris.** Pastaigāties?!
- Aktrise.** Jā. Uzvilksu savu labāko kleitu... augstpapēžu kurpes... un uzspraudusi uz ragiem saulesargu...
- Aktieris.** Govs?!
- Aktrise.** Nu ja – govs.
- Aktieris.** Paga, paga – bet ja jau tā govs bija tik maziņa – kā tad viņa varēja pabrist pa tik dziļu sniegu? Un vēl augstpapēžu kurpēs!
- Aktrise.** Sākumā tā govs nemaz nebija maziņa... Sākumā viņa bija tikpat liela kā citas govis... Nē – vēl lielāka – kā zilonis!
- Aktieris.** Kā zilonis?!
- Aktrise.** Nē – vēl lielāka – kā dinozauris!
- Aktieris.** Kā dinozauris?!... Kur tu esi redzējusi tik lielu govi kā dinozauris?!
- Aktrise.** Tā ir tāda īpaša šķirne – tā saucamās dinozaurgovis! Bet nu pietiks par to govi – stāstīsim tālāk par kaķīti un pelīti!
- Aktieris.** Nu labi. Tātad dzīvoja kaķītis un pelīte laimīgi kaķīša mājiņā un no rīta līdz vakaram dzēra dzelteno kurpjšņu tēju... Līdz kādu dienu kaķītis izvilka no čības lielu pudeli...

4. epizode

- Kaķītis.** Vai redzi, pelīt, kas man te ir?!
- Pelīte.** Izskatās pēc marsieša knābja...
- Kaķītis.** Murr... Izskatās gan... bet patiesībā tas nemaz nav marsieša knābis – patiesībā

ši te ir pudele ar tinti!

Pelīte. Tinte! Mans mīlākais dzēriens!

Kaķītis. Jā. Manējais arī. Bet to mēs tagad nedzersim! To mēs pataupīsim tam laikam, kad mums būs beigusies dzelteno kurpjšņoru tēja! Tu taču zini, ka viss garšīgākais vienmēr jāpataupa beigām?

Pelīte. Pī... Dzirdējusi esmu...

Kaķītis. Nu, lūk... Un tāpēc – lai būtu droši, ka mēs to nejamā neizdzeram pirms laika – iesim un noslēpsim šo marsieša knābi... Nē – es gribēju teikt – tintes pudeli – kādā attālākā un drošā vietā!

Pelīte. Es gan domāju, ka kaut kas tik garšīgs ir jāizdzer uzreiz.. bet ja nu tu, kaķīt, domā citādi... tad varam to noslēpt kaut kur patālāk – teiksim – manā kabatiņā...

Kaķītis. Nē, pelīt... baidos, ka tava kabatiņa tomēr nebūs pietiekoši tālu... tāpēc iesim skatīt kādu piemērotu vietīņu ārpus mājas...

Pelīte. Labi, kaķīt...

5. epizode

Aktrise. Vai tu esi pilnīgi pārliecināts, ka tinte ir tik garšīga?

Aktieris. Nē – es zinu, ka tinte ir kaut kas ļoti negaršīgs, un esmu pārliecināts, ka no tās var iedzīvoties pamatīgās vēdergrāzēs...

Aktrise. Bet kāpēc tad kaķītis un pelīte saka, ka tinte ir kaut kas ļoti garšīgs?!

Aktieris. Lai būtu interesantāk. Un tā tomēr ir pasaka. Pasakās visādi brīnumi notiek.

Aktrise. Nu labi – lai jau viņiem garšo – bet ja nu bērni arī tagad iedomāties pagaršot tinti?

Aktieris. Vai tu domā, ka viņi ir tik dumji?

Aktrise. Bērni, vai jūs esat tik dumji?

Aktieris. Re nu!... Labi – meklēsim tagad, kur šo tintes pudeli noslēpt!

6. epizode

Pelīte. Re, kur mētājas vecs zābaks!

- Kaķītis.** Ļoti labi – noslēpsim to zābakā!
- Pelīte.** Bet ja nu šo zābaku kāds ir pazaudējis? Nāks nabadziņš meklēt... atradīs... priecīgs vilks kājā... bet tur – tintes pudele!... Ņems vēl un izdzers!
- Kaķītis.** Neizdzers. Viņš noteikti nepazīs tintes pudeli, bet nodomās, ka tas ir marsieša knābis. Tu taču arī sākumā šo pudeli noturēji par marsieša knābi!
- Pelīte.** Tas bija tad, kad es vēl nezināju, ka tā ir tintes pudele!
- Kaķītis.** Nu bet viņš taču arī nezinās! Nāks nabadziņš, ieraudzīs savā zābakā marsieša knābi un bļaudams – Palīgā! Marsietis grib mani noknābt! – šausmās aizmuks...
- Pelīte.** Nu... ja tu tā saki...
- Kaķītis.** Tici man, ka viss būs tieši tā! Tāpēc noslēpsim tik mūsu gardumu šai zābakā un atgriezīsimies mājās!
- Pelīte.** Labi, kaķīt...

7. epizode

- Aktieris.** Tā nu viņi atgriezās mājās un dzēra dzelteni kurpjšņoru tēju...
- Aktrise.** Bet pagāja kāds laiciņš un pelītei tik šausmīgi sagribējās kaut vienu malciņu tintes, ka ne izturēt!... Tad nu viņa nolēma mazliet pamānīt kaķīti...

8. epizode

- Pelīte.** Kaķīt!... Kaķīt!...
- Kaķītis.** Jā, pelīt?
- Pelīte.** Vai zini jaunumus?!
- Kaķītis.** Tad jau laikam nezinu vis, ja tu tā prasi...
- Pelīte.** Manai mīļajai māsiņai bērniņš piedzimis – mazs kamielītis...
- Kaķītis.** Ko?!... Pelei kamielītis piedzimis?!
- Pelīte.** Jā. Vai nav jauki, ko?!
- Kaķītis.** Un kā tad tas kamielītis runā – pīpīpī?
- Pelīte.** Nē – viņš saka – ruk, ruk, ruk!

- Kaķītis.** Ruk, ruk, ruk?... Tad jau patiešām jauki...
- Pelīte.** Un nu māsa aicina mani savam mazajam kamielītim par krustmāmiņu! Jāaiziet taču – vai ne?
- Kaķītis.** Bet es tikai netieku gudrs – kā tu to visu uzzināji, pelīt?
- Pelīte.** Es... nu... man te... aitiņas atlidoja... un visu pastāstīja...
- Kaķītis.** Ak tā?!... Aitiņas?!... Tāpēc es domāju – ko tās aitiņas te visu rītu ap māju lidinās un čivina?!
- Pelīte.** Nu ja – viņa bija atnesusi man ziņu!

9. epizode

- Aktieris.** Labi, ej tagad un pabeidz savu iecerēto briesmu darbu!
- Aktrise.** Kādu briesmu darbu?
- Aktieris.** Pelīte taču apmānīja kaķīti tāpēc, lai varētu slepus viņa tintes pudeli izdzert!
- Aktrise.** Tas nemaz nav briesmu darbs! Tas ir ļoti garšīgs darbs. Vai ne, bērni?
- Aktieris.** Nu nepļāpā tagad. – ej kamēr vēl nav satumsis!

10. epizode

- Pelīte.** Tā... te nu ir mana mīļotā tintes pudelīte... te nu ir tas mans gardumu gardumiņš... Tiešām nesaprotu, kā kaķītis var tik ilgi bez kaut kā tik brīnišķīga iztikt... Mēli var norīt no tāda šmakstumiņa... un ne tikai mēli, bet arī ūsas... Kur nu ūsas – visu purniņu var norīt no kaut kā tik garšīga... Bet kur tad tas viss ir palicis?... Šausmas... Vairs ne pilītes... Vai tiešām es to visu būtu izdzērusi?... Pa kuru laiku?!... Nudien – pat nepamanīju... Vai!... Ko nu mēs ar kaķīti tagad dzersim, kad beigsies dzelteno kurpjšņoru tēja?!... Bet tā dzelteno kurpjšņoru tēja var arī nekad nebeigties!... Nu ja – kāpēc tad tai tā pēkšņi būtu jābeidzas?... Nu ja – gan būs labi – gan dzelteno kurpjšņoru tējas mums pietiks līdz pat pavasarim... un tad jau kaķītis vairs neatcerēsies, ka tāds marsieša knābis vispār ir bijis!... Pī!... Bet nu gan – aši uz mājām!

11. epizode

- Pelīte.** Sveiks, kaķīt! Redzi, cik es ātri jau mājās!
- Kaķītis.** Ātri gan, pelīt... ātri gan...
- Pelīte.** Nu tās krustības jau nav nekāds ilgais pasākums – iedod tik bērniņam vārdu, ātri pamieļojies, ātri padanco un tad žvikt! – uz mājām!
- Kaķītis.** Un kādu tad vārdu bērniņam iedevāt?
- Pelīte.** Tukšknābītis.
- Kaķītis.** Tukšknābītis?
- Pelīte.** Jā – vai nav jauks vārds, ko?
- Kaķītis.** Man jau gan labāk patiktu Vēderkasiņš...
- Pelīte.** Vēderkasiņš?
- Kaķītis.** Jā... Vai... teiksim... Acbolītis...
- Pelīte.** Acbolītis?...
- Kaķītis.** Vai... sliktākajā gadījumā – Tomātgalviņš...
- Pelīte.** Tomātgalviņš?
- Kaķītis.** Jā. Bet kā nu ir, tā ir – neba nu man tas kamiēlēns piedzimis – ja Tukšknābītis, tad Tukšknābītis... bet mums nupat kā izbeigusies dzelteno kurpjšņoru tēja, pelīt...
- Pelīte.** Ei nu ei!
- Kaķītis.** Jā. Tāpēc aizstaigāsim nu vēl šovakar līdz mūsu zābakam un paskatīsimies, kā marsieša knābis... es gribēju teikt – tintes pudele – tur jūtas!
- Pelīte.** Vai, vai, vai!
- Kaķītis.** Kas tad nu, pelīt?
- Pelīte.** Man pēkšņi zaļš gar ausīm sametās...
- Kaķītis.** Zaļš?... No kā tad?
- Pelīte.** Laikam būšu krustībās ko nelabu saēdusies... Nāksies tev vienam, kaķīt, pēc tā marsieša knābja iet...
- Kaķītis.** Labi, labi, pelīt – tu tikmēr atgulies... Es ātri aizskriešu un tūlīt pat būšu atpakaļ ar visu knābi – tu jau droši vien zini, ka tinte ir labākās zāles pret visām

slimībām!

Pelīte. Jā – gandrīz tikpat labas kā šampūns... vai mašīneļļa...

12. epizode

Kaķītis. Tā... te nu ir tas mūsu zābaks... Un te nu ir tas mūsu knābis... Bet kāpēc tik viegls?... Tukšs!... Nudien tukšs!... Kāds ir izdzēris visu mūsu garšīgo tinti!... Murr!... Un kas tās par pēdiņām te apkārt?... Bet tās taču ir pelītes pēdiņas!... Tad viņa nav bijusi nekādās krustībās?!... Viņa ir bijusi šeit un viena pati izlakusi tukšu visu marsieša knābi!... Tad to nozīmēja vārds Tukšknābītis!... Nu pagaidi, pelīt!... kad ķeršu!...

13. epizode

Aktrise. Bet ne nu noķēra – nekā! Saprazdama, ka labi nebūs, pelīte pārgērbās par indiāņu virsaiti un aizmuka!

Aktieris. Kopš tās dienas kaķi ar pelēm kopā dzīvot vairs nemēdz...

Aktrise. Un peles ar kaķiem – arī ne.

Aktieris. Vēl vairāk – tikko kaķis pamana kādu peli, tā tūlīt metas tai virsū un – caps!

Aktrise. Jā – sveikā izsprūk tikai tās pelītes, kuras ir pārgērbušās par indiāņu virsaišiem.

Aktieris. Nu ja – jo indiāņu virsaišiem kaķi taču neuzbrūk! Bet taisnības labad jāsaka, ka nav daudz tādu peļu, kuras pārgērbtos par indiāņu virsaišiem...

Aktrise. Tam var piekrist. Vai jūs, bērni, esat redzējuši peli, kura būtu pārgērbusies par indiāņu virsaiti?

Aktieris. Te tad nu būtu arī galā pasaka par to kā kaķītis un pelīte mēģināja kopā dzīvot.

Aktrise. Un ko jūs no šīs pasakas varat mācīties?

Abi. Nekad slepus neizdzer tukšu drauga tintes pudeli!

Aktrise. Lai kā arī gribētos...

